

**MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ
ARQUEOLÒGICA PREVENTIVA AL CARRER DE
SANT PAU, 41 DE BARCELONA (BARCELONÈS)
CODI 111/17**

Exp.: R/N 470 K121-NB 2017/1-20835. Del 14 al 22 de setembre de 2017

**Promotor:
UPLAN, S.A.**

**Arqueòleg director:
Emiliano Hinojo García**

**ARQUEÒLEGS.CAT
(Cat Arqueòlegs SL)
Artés, setembre de 2017**

**M
E
M
Ò
R
I
A**

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA	PÀG. 3
2. INTRODUCCIÓ	PÀG. 4
3. SITUACIÓ I EVOLUCIÓ HISTÒRICA	PÀG. 5
4. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS	PÀG. 8
5. PROGRAMA D'ACTUACIONS I METODOLOGIA	PÀG. 9
6. TASQUES REALITZADES	PÀG. 10
7. CONCLUSIONS	PÀG. 14
8. BIBLIOGRAFIA	PÀG. 15

ANNEXOS

ANNEX 1.- FITXES UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

ANNEX 2.- INVENTARI FOTOGRÀFIC

ANNEX 3.- INVENTARI DE MATERIAL

ANNEX 4.- PLANIMETRIA

1. FITXA TÈCNICA

Localització: carrer de Sant Pau núm. 41

Tipus de jaciment: Urbà

Cronologia: Segles XVIII - XX

Municipi: Barcelona

Comarca: Barcelonès

Propietat: Privada

Coordenades UTM 31N/ETRS89: X: 430761,5 m, Y: 4581149,8 m, Z: 6,45 m snm
(metres sobre el nivell del mar)

Tipus d'intervenció: Preventiva

Número d'Expedient: R/N 470 K121-NB 2017/1-20835

Codi Servei d'Arqueologia de Barcelona: 111/17

Promotors: UPLAN, S.A.

Empresa arqueologia: ARQUEÒLEGS.CAT SL

Motivació: Seguiment substitució col·lector i sondejos arqueològics

Direcció de la intervenció arqueològica: Emiliano Hinojo García

Dibuix de camp: Emiliano Hinojo García

Digitalització: Emiliano Hinojo García

Dibuix de material: Emiliano Hinojo García

Dates: entre els dies 14 i 22 de setembre de 2017

2.-INTRODUCCIÓ

La següent memòria presenta els resultats i les conclusions de la intervenció arqueològica efectuada a l'edifici situat al carrer de Sant Pau, 41 de la ciutat de Barcelona (Barcelonès), districte de Ciutat Vella.

Els treballs arqueològics es varen efectuar entre els dies 12 i 22 de setembre de 2017, sota la direcció de l'arqueòleg Emiliano Hinojo García, de l'empresa ARQUEÒLEGS.CAT, d'acord amb la corresponent resolució dictada pel Director General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya, Expedient R/N 470 K121-NB 2017/1-20835, segons estableix l'article 14 i següents del Decret 78/2002, de 5 de març de 2002, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic. El finançament dels treballs arqueològics han anat a càrrec de l'empresa promotora UPLAN, S.A.

Les tasques arqueològiques han consistit en el seguiment dels rebaixos de terres en motiu de les obres de la realització d'un fossat a la planta baixa de la finca per a la instal·lació d'un ascensor. Cal dir que, malgrat la llicència d'obres condicionava un control arqueològic dels treballs, l'excavació del fossat es va iniciar sense aquest control. Quan els tècnics del Servei d'Arqueologia van tenir coneixement d'aquest fet, immediatament van aturar tots els treballs d'excavació del subsòl i van procedir a la tramitació del permís arqueològic. Paral·lelament, també es van imposar unes mesures correctores amb l'objectiu d'esmenar la informació perduda i les irregularitats realitzades.

L'objectiu que es plantejava en aquesta intervenció era documentar l'estratigrafia del subsòl i delimitar la presència de restes arqueològiques que podien aparèixer i quedar afectades pel projecte.

El projecte d'intervenció i la supervisió dels treballs han estat realitzats pel Servei d'Arqueologia de Barcelona. El codi de la intervenció és el 111/17.

3.- SITUACIÓ I EVOLUCIÓ HISTÒRICA.

L'actuació es troba al terme municipal de Barcelona, comarca del Barcelonès, a la planta baixa de l'immoble situat al carrer de Sant Pau número 41. Segons el Quarteró núm. 92 de Garriga i Roca (veure plànol núm. 03), a mitjans del segle XIX, en aquest àmbit es localitzava una edificació nova.

Les seves coordenades UTM 31N/ETRS89 són: X: 430761,5 m i Y: 4581149,8 m
L'alçada sobre el nivell del mar és d'aproximadament de 6,45 m.

Fotografia aèria de Barcelona amb la situació de l'immoble. Font: Institut Cartogràfic de Catalunya.

Abans del segle XIV el barri del Raval era només un camp obert amb terres cultivades que abastaven la ciutat de Barcelona. A la Barcelona Romana hi havia camins veïnals que van dibuixar el contorn que el barri va tenir més endavant.

El monestir de Sant Pau del Camp va ser el primer nucli important del Raval, anterior al segle X, al voltant del qual hi va haver una petita vila medieval vinculada al monestir. El creixement de la ciutat va configurar el Raval a l'espai que pren forma de diamant entre el segon cinturó de muralles (Jaume I l'any 1268, la Rambla) i el tercer i darrer cinturó (Pere el Cerimoniós, 1348, les rondes i l'avinguda del Paral·lel).

El Raval estava situat als marges dels camins principals, i s'hi obrien quatre portals: el dels Tallers, per on els pagesos entraven les mercaderies per fornir Barcelona; la porta de Sant Pau, la porta de Santa Madrona, al costat de les Drassanes (l'única que resta en peu), i el Portal de Sant Antoni, l'accés més important de la ciutat.

La ciutat de Barcelona es trobava ofegada per les muralles de Jaume I i Pere el Cerimoniós va decidir fer el tercer cinturó emmurallat. Calia assegurar les expectatives de creixement urbà. Existia la tendència general de moltes ciutats de l'època, d'encerclar dins les muralles l'extensió de terreny suficient per preveure la subsistència dels habitants en temps de guerres i setges. Un altre motiu era localitzar fora del nucli urbà els establiments, serveis i activitats més molestes o poc recomanables. Però totes les expectatives de creixement de la ciutat van anar en orris. Al final del segle XIV i principi del XV, a causa de les dificultats econòmiques (el comerç marítim es desplaçava cap a l'Atlàntic), polítiques (Barcelona es va arruïnar amb la guerra contra Joan II) i socials (davallada demogràfica per pestes i epidèmies) van paraitzar el creixement del Raval, que va quedar com a zona d'activitat bàsicament agrícola.

Entre el segle XV i la desamortització de Mendizábal l'any 1837, el Raval es va convertir en "terra de convents". La gran quantitat de sòl edificable va donar peu a la instal·lació d'ordres religiosos en el mar de la Contrareforma impulsada pel Concili de Trento (1543-1563).

A principis del segle XVIII, les indústries van començar a instal·lar-se enmig d'horts, convents i cases gremials. La prohibició d'importar teixits estampats de l'any 1718 va afavorir l'aparició de la indústria manufacturera. Entre 1770 i 1840 es va dur a terme la industrialització definitiva del Raval. A partir de la segona meitat del segle XVIII van començar a aparèixer nous carrers amb fàbriques i habitatges per als treballadors. Van desaparèixer les cases gremials o es van subdividir en molts habitatges de lloguer per

acollir els nombrosos camperols que fugien de la fam del camp (crisi agrícola de 1765-1766). Els treballadors de les fàbriques es van quedar a viure al Raval, a prop de la feina. Aquest barri es va convertir en el més dens d'Europa i es va aprofitar fins a l'últim metre quadrat edificable. Entre els anys 1783 i 1785, s'hi va instal·lar la indústria Erasme Gònima i es va aixecar la fàbrica de teixits, filats i estampats més gran del seu temps.

Les revoltes obreres contra les mecanitzacions modernes i diverses epidèmies de còlera van fer prendre la decisió d'enderrocar les muralles l'any 1859 i permetre l'expansió urbana i industrial fora d'un nucli urbà insalubre i fàcilment controlable per un moviment obrer que es començava a organitzar. L'èxode empresarial cap al pla de Barcelona va començar a principis dels anys seixanta. Una llarga llista de fabricants sortien del barri seguint les teories higienistes d'Ildefons Cerdà. En el nou model de ciutat, el Raval va ocupar una situació perifèrica com a barri residencial obrer. A començaments del segle XX va continuar tenint una composició social eminentment obrera. El Raval es va anar convertint cada vegada més en un barri d'habitatges per a les classes amb menys poder adquisitiu, entre les quals els immigrants (exposicions universals de 1888 i 1929) n'eren una part destacada. Aquesta extracció proletària va jugar un paper important durant la Setmana Tràgica (26-31 de juliol de 1909), durant la qual el Raval va ser un dels principals escenaris de la crema de convents i de l'enfrontament amb l'exèrcit.

L'amuntegament humà, una xarxa viària estreta i tortuosa, la proximitat del port i la dedicació de molts immobles a bars, sales d'espectacles i cases de tolerància, van acabar configurant una zona al sud del Raval que cap a l'any 1925 el periodista Àngel Marsà va batejar amb el nom de "barri xino". Les destruccions de la guerra i la misèria de la postguerra van perjudicar molt la vida nocturna del barri, en un procés que va acabar amb el decret de tancament de les cases de prostitució l'any 1956.

Les primeres veus que van reclamar la millora del barri van sorgir als anys 30, durant la Segona República 1931-1936, amb les propostes dels arquitectes dels GATCPAC. El pla Macià donava solucions racionalistes i integrades als problemes del barri. Però va ser l'efecte de les bombes de la Guerra Civil el que va comportar els primers sanejaments urbanístics al sud del Raval (avinguda de García Morato, avui avinguda de

les Drassanes). Durant els anys vuitanta del segle XX, l'administració va impulsar una decidida política de reformes i rehabilitació d'habitatges, d'obertura d'espais i creació d'equipaments per a la comunitat, que va anar deixant en segon terme el nom de Barri Xino per recuperar la denominació històrica del Raval.

4.- ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS.

Enumerem a continuació les intervencions anteriors que s'han dut a terme en les proximitats de l'àrea on s'ha desenvolupat l'actual intervenció.

Al número 51 del carrer de Sant Pau es realitzà una intervenció arqueològica l'any 1998¹, que va consistir en el control i excavació d'una cala de 2 per 1,5 m. per tal d'instal·lar la caixa d'un ascensor. La fondària que es va assolir va ser de 1,4 m. La fase més antiga es va ubicar als segles XVI - XVII i es trobava representada per nivells d'argiles amb restes arqueològiques, els qual es van relacionar amb activitats agrícoles. La següent fase estava representada per les restes de l'edifici i per clavegueres que es van ubicar a la segona meitat del segle XIX.

A la finca propera del carrer del Marqués de Barberà, 4, es dugué a terme una intervenció arqueològica l'any 1998². Aquesta intervenció tenia com a objectiu practicar una prospecció arqueològica amb la finalitat de documentar la possible existència de restes arqueològiques. La prospecció va consistir en la realització de dues cales; una de 2,5 x 2,5 m. i una altra de 3 x 3 m. La fondària màxima assolida va ser de 4,15 m. Es van documentar restes d'època prehistòrica, segurament relacionades amb el jaciment neolític de Sant Pau del Camp. Aquests materials no es van poder relacionar amb cap tipus d'estructura ni nivell d'ocupació. També es van localitzar fragments ceràmics de diferents èpoques (segle XV fins l'actualitat), conservant-se només la darrera edificació.

¹ Carta Arqueològica de Barcelona (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/596>)

² Carta Arqueològica de Barcelona (<http://cartaarqueologica.bcn.cat/595>)

5.- PROGRAMA D'ACTUACIÓ I METODOLOGIA

La intervenció arqueològica a l'edifici del carrer de Sant Pau número 41 va consistir en el control del rebaix del fossat per a la instal·lació d'un ascensor, que segons el projecte inicial presentava les següents dimensions: 1,90 x 1,90 m de costat i 1,80 m de profunditat. La fondària de la cala que s'ha excavat seguint metodologia arqueològica ha estat finalment d'entre 0,95 i 1,30 m de profunditat, ja que els treballs d'excavació del subsòl es va iniciar sense control arqueològic. El fossat es va excavar a través de mitjans manuals des del seu inici i l'equip d'excavació ha estat format per dos peons de l'obra dirigits per un arqueòleg director.

La documentació i registre dels nivells arqueològics com de les estructures que ocupen la zona s'ha fet seguint el model proposat per E. C. Harris i A. Carandini i sota les directrius marcades pel Servei d'Arqueologia de Barcelona. Aquest sistema, consisteix en documentar objectivament els elements i estrats que s'exhumen realitzant una numeració d'aquests en forma d'Unitats Estratigràfiques (UE), que permeten la individualització de cada element.

Cada Unitat Estratigràfica es troba registrada en una fitxa de camp on s'indica la situació del jaciment, i les característiques dels estrats (color, textura, consistència, materials que conté, cronologia aproximada, etc...), de les estructures (tècnica constructiva, materials emprats, mides), o dels retalls/interestrats.

En paral·lel s'ha dut a terme el corresponent registre gràfic de les estructures, elements negatius, estrats o elements singulars que s'han detectat al llarg del procés d'excavació. Aquest registre gràfic va consistir en la realització de plantes i seccions de la intervenció amb cotes sobre metres sobre el nivell del mar -m s.n.m.-. A banda s'ha portat un registre fotogràfic, emprant el sistema digital a color, tant del procés d'excavació com de les Unitats Estratigràfiques identificades.

A la intervenció se li ha donat el codi 111/17. Tot el material extret en aquesta intervenció estarà marcat amb aquest codi, juntament amb la UE a la qual correspon.

Igualment les fotografies digitals portaran el mateix codi que la ceràmica i el número identificador d'inventari.

6.- TASQUES REALITZADES

A continuació passem a descriure els treballs i els resultats obtinguts al llarg del procés d'excavació especificant les mesures i situació de l'àrea intervinguda. Seguidament es desenvoluparà la relació i descripció de les diferents unitats estratigràfiques documentades, especificant la composició, cotes, relació entre elles i un breu esment als materials arqueològics documentats.

Vista de la façana de l'edifici del carrer de Sant Pau, 41

En primer lloc, cal dir que el dia 29 d'agost de 2017 el Servei d'Arqueologia de Barcelona va rebre una trucada de la direcció facultativa de l'obra al carrer de Sant Pau, 41, ja que la llicència d'obres condicionava un control arqueològic dels treballs a realitzar, en concret el fossat per un nou ascensor. Durant la conversa telefònica es va constatar que l'excavació per al fossat del nou ascensor s'havia iniciat el dia abans. Immediatament se li comunicà a la direcció facultativa que aturés tots els treballs

d'excavació del subsòl, ja que aquests només es poden fer sota control arqueològic. Se'ls informà que es procediria a redactar un projecte d'intervenció arqueològica (PIA) i que tots els rebaixos restants a executar en l'esmentada finca s'hauran de realitzar amb control arqueològic.

El mateix dia 29 d'agost, els tècnics del Servei d'Arqueologia es presenten a la finca del núm. 41 del carrer de Sant Pau, i confirmen que el fossat de l'ascensor es troba ja prou avançat, havent excavat una profunditat aproximada de 0,50-0,85 m. Durant la inspecció es constata que l'excavació havia afectat nivells arqueològics.

L'objectiu d'aquesta intervenció ha estat l'excavació, a través de metodologia arqueològica, del fossat necessari per a la instal·lació d'un ascensor. Aquest fossat va ser excavat a la planta baixa de l'actual finca, concretament al costat de la caixa d'escala que dona accés als diferents pisos de l'immoble. Les dimensions aproximades d'aquest fossat eren de 1,90 x 1,90 m de costat i 1,80 m de profunditat.

La present intervenció es va iniciar amb la documentació arqueològica dels rebaixos prèviament realitzats sense control arqueològic i, un cop efectuats aquests treballs, es va procedir a exhaurir l'excavació integral de la totalitat del fossat de l'ascensor.

Vista del fossat de l'ascensor abans d'iniciar-se la intervenció arqueològica

Primerament, es va identificar una seqüència formada pels diferents paviments i preparacions de la planta baixa de l'edifici. Aquesta es trobava composta per la

pavimentació contemporània de gres, d'aparença polida i jaspiada, bastida amb peces de 0,40 x 0,40 m (UE 100). A continuació es va documentar un nivell de formigó de 8 cm de gruix (UE 101) que cobria un nou paviment de gres de factura molt moderna (UE 102). Cobert per aquest darrer paviment, es va localitzar un de rajols lligats amb morter de calç, però desconeixem les mesures i disposició dels rajols que els formaven. Aquest s'interpreta com el paviment original de l'edifici (UE 103), per tant amb una cronologia situada entorn al segle XIX. Sota aquest paviment es va documentar un estrat de preparació o d'aïllament de textura solta compost per un sediment de color negre amb gran quantitat d'escòries i material constructiu modern (UE 104).

Vista de la seqüència de paviments de l'actual edifici

Un cop identificats aquests paviments i preparacions, es va documentar una seqüència estratigràfica relacionada amb les fases prèvies a la construcció de l'actual edifici. En primer lloc, es va documentar un estrat format principalment per argiles de color beix amb restes de morter i fragments de material constructiu, amb una potència d'uns 0,10 m (UE 105). Aquest estrat cobria un possible nivell de circulació, de tan sols 3 cm de gruix, compost per una capa de morter de tonalitat ataronjada (UE 106). Per sota, es va excavar un estrat d'anivellació d'argiles de color gris amb restes de matèria orgànica carbonitzada, fragments de material constructiu i morter de calç (UE 107).

L'estrat UE 107 cobria, d'una banda, el rebliment (UE 112) d'un gran retall indeterminat localitzat a la meitat sud del fossat de l'ascensor que continuava fora dels seus límits (UE 113). L'estrat de rebliment UE 112 estava compost per argiles de color

marró clar amb gran quantitat de morter de calç, principalment restes de revestiments o estucs, així com també blocs de pedra de mitjanes i grans dimensions. Barrejats amb el sediment es van recuperar fragments de ceràmica vidriada i un plat de ceràmica blava catalana amb decoració de “Poblet”.

D'altra banda, a la meitat nord de la superfície de fossat, i tallat pel retall UE 113, es va localitzar un possible nivell de circulació format per argiles de color marró clar sense cap tipus de material i amb una potència d'uns 5 cm (UE 108). Aquest nivell cobria un estrat d'anivellació compost bàsicament per argiles de color marró fosc amb gran quantitat de matèria orgànica carbonitzada. Per sota, es va excavar un altre nivell de circulació d'un 5 cm de potència, però en aquest cas format per fragments de material constructiu ceràmic (UE 110). Finalment, a una cota de 5,50 m s.n.m., es va localitzar un estrat de formació natural format per argiles de color marró força plàstiques sense cap tipus de material arqueològic (UE 111).

Vista del fossat de l'ascensor un cop finalitzada l'excavació

La intervenció arqueològica va finalitzar al arribar a la cota necessària per la instal·lació de l'ascensor (1,80 m de profunditat des de l'actual paviment de la planta baixa), quedant els estrats UE 110 i 112 a mitja excavació.

7.- CONCLUSIONS

Una vegada finalitzat el treball de camp i després d'haver realitzat una descripció dels treballs desenvolupats, passem a exposar un seguit de valoracions finals entorn a la intervenció arqueològica efectuada a l'immoble núm. 41 del carrer de Sant Pau de la ciutat de Barcelona (Barcelonès).

Durant els treballs efectuats s'ha documentat una seqüència estratigrafia anterior a la construcció de l'actual edifici, segurament relacionada amb una edificació prèvia de la qual no s'ha localitzat cap estructura. Aquesta es trobava formada principalment per nivells de circulació (UE 106, 108 i 110), estrats d'anivellació (UE 105, 107 i 109) i un retall de funció indeterminada (UE 113). El fet que el fossat de l'ascensor ja estigués mig excavat quan es va iniciar la intervenció arqueològica, així com l'escassa presència de material ceràmic, no ha permès establir una datació precisa d'aquesta seqüència. Per aquest motiu tan sols es pot establir que aquesta s'inicia abans del segle XVIII i finalitza amb la construcció de edifici entorn la meitat del segle XIX.

En aquest sentit, de la primera fase constructiva de l'edifici s'ha documentat el paviment de rajol de la planta baixa (UE 103) i el seu nivell de preparació o aïllament (UE 104). També s'ha documentat les successives pavimentacions efectuades durant el segle XX (UE 100, 101 i 102).

8.- BIBLIOGRAFIA

-A.A.V.V. (1991): *Història de Barcelona*. Vol. II. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

-Galera, M.; Roca, F.; Tarragó, S. (1982): *Atles de Barcelona (segle XVI-XX)*. Publicacions del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, Barcelona.

-Garcia i Espuche, Albert; Guàrdia i Bassols, Manuel (1986): *Espai i societat a la Barcelona pre-industrial*. Edicions de la Magrana, Barcelona.

ANNEX 1.- REPERTORI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Llegenda: Estructura
 Estrat
 Negatiu

U.E.: 100

Definició: Paviment de gres format per peces de morfologia quadrada de 40x40x3 cm.

Relacions físiques:

Recolza: 101

Interpretació: Paviment actual de la planta baixa de l'edifici.

Cronologia: Segle XX

U.E.: 101

Definició: Estructura de formigó de 8 cm de gruix.

Relacions físiques:

Se li recolza: 100

Recolza: 102

Interpretació: Paviment o preparació de paviment.

Cronologia: Segle XX

U.E.: 102

Definició: Paviment de gres format per peces de morfologia quadrada de 40x40x4 cm.

Relacions físiques:

Se li recolza: 101

Recolza: 103

Interpretació: Paviment de la planta baixa de l'edifici.

Cronologia: Segle XX

U.E.: 103

Definició: Paviment de rajola i nivell de preparació de morter de calç amb un gruix total de 7 cm.

Se li recolza: 102

Cobreix a: 104

Interpretació: Paviment original de la planta baixa de l'edifici.

Cronologia: Segle XIX

U.E.: 104

Definició: Nivell compost bàsicament per terres de color negre de textura solta barrejades amb escòries i matèria orgànica carbonitzada. Presenta una potència de 13 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 103

Cobreix a: 105

Tallat per: 115

Interpretació: Nivell de terraplenament general de les obres de construcció de l'edifici.

Cronologia: Segle XIX

○ **U.E.:** 105

Definició: Nivell format principalment per argiles de color beix amb restes de morter i fragments de material constructiu. Presenta una potència de 10 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 104

Cobreix a: 106

Tallat per: 115

Interpretació: Estrat d'anivellació previ a la construcció de l'actual edifici.

Cronologia:

○ **U.E.:** 106

Definició: Estrat format bàsicament per una capa de morter de tonalitat ataronjada de 3 cm de potència.

Relacions físiques:

Cobert per: 105

Cobreix a: 107

Tallat per: 115

Interpretació: Possible nivell de circulació.

Cronologia:

○ **U.E.:** 107

Definició: Nivell compost bàsicament per argiles de color gris amb presència de matèria orgànica carbonitzada, fragments de material constructiu i traces de morter. Presenta una textura solta i un gruix de 22 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 106

Cobreix a: 108, 112

Tallat per: 115

Interpretació: Estrat d'anivellació per a la construcció del nivell de circulació UE 106.

Cronologia:

○ **U.E.:** 108

Definició: Nivell compost per argiles de color marró clar sense cap tipus de material amb una potència de 5 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 107

Cobreix a: 109

Tallat per: 113, 115

Interpretació: Possible nivell de circulació.

Cronologia:

○ **U.E.:** 109

Definició: Estrat format bàsicament per argiles de color marró fosc i matèria orgànica carbonitzada amb un gruix de 9 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 108

Cobreix a: 110

Tallat per: 113, 115

Interpretació: Estrat d'anivellació previ a la construcció del nivell de circulació UE 108.

Cronologia:

U.E.: 110

Definició: Nivell compost principalment fragments de material constructiu ceràmic amb una potència de 5 cm.

Relacions físiques:

Cobert per: 109

Cobreix a: 111

Tallat per: 113, 115

Interpretació: Possible nivell de circulació.

Cronologia:

U.E.: 111

Definició: Estrat format per argiles de color marró fosc força plàstiques amb una potència excavada de 70 cm. Aquest nivell no es va acabar d'excavar.

Relacions físiques:

Cobert per: 110

Tallat per: 113, 115

Interpretació: Nivell de formació natural.

Cronologia:

U.E.: 112

Definició: Estrat compost bàsicament per argiles de color marró clar amb gran quantitat de fragments de morter, principalment restes de revestiment o estucs, i blocs de pedra de mitjanes i grans dimensions. Presenta una potència d'un metre.

Relacions físiques:

Cobert per: 107

Rebleix a: 113

Tallat per: 115

Interpretació:

Cronologia: segle XVIII

U.E.: 113

Definició: Retall documentat a la meitat sud del fossat del l'ascensor.

Relacions físiques:

Reblert per : 112

Talla a: 108, 109, 110, 111

Interpretació: Retall indeterminat.

Cronologia:

U.E.: 114

Definició: Estructura de fonamentació formada per blocs de pedra irregular i maons lligats amb morter de calç.

Relacions físiques:

Rebleix a: 115

Interpretació: Fonament d'un dels envans de l'edifici.

Cronologia: Segle XIX

△ **U.E.:** 115

Definició: Retall de morfologia rectangular.

Relacions físiques:

Reblert per: 114

Talla a: 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112

Interpretació: Trinxera constructiva del fonament UE 114.

Cronologia: Segle XIX

ANNEX 2.- INVENTARI FOTOGRÀFIC DE LA INTERVENCIÓ.

Núm.	Descripció
01	Vista general de la façana de l'edifici del carrer de Sant Pau núm. 41. Vist des del nord.
02	Vista de la porta d'accés a l'edifici del carrer de Sant Pau núm. 41. Vist des del nord-oest.
03	Vista inicial de l'excavació del fossat de l'ascensor. Vist des del nord-est.
04	Vista inicial de l'excavació del fossat de l'ascensor. Vist des del nord.
05	Detall de l'estratigrafia excavada amb anterioritat a l'inici de la intervenció arqueològica. Vist des del nord-est.
06	Detall de l'estratigrafia excavada amb anterioritat a l'inici de la intervenció arqueològica. Vist des del nord-oest.
07	Detall de l'estratigrafia excavada amb anterioritat a l'inici de la intervenció arqueològica. Vist des del sud-est.
08	Detall de l'estratigrafia excavada amb anterioritat a l'inici de la intervenció arqueològica. Vist des del sud-est.
09	Detall de l'estratigrafia excavada amb anterioritat a l'inici de la intervenció arqueològica. Vist des del sud-est.
10	Vista inicial de l'excavació del fossat de l'ascensor. Vist des del sud-oest.
11	Vista dels treballs d'excavació del fossat de l'ascensor. Vist des del sud-oest.
12	Vista general del fossat de l'ascensor un cop finalitzats els treballs. Vist des del nord-est.
13	Vista general del fossat de l'ascensor un cop finalitzats els treballs. Vist des del nord-est.
14	Vista general del fossat de l'ascensor un cop finalitzats els treballs. Vist des del sud-oest.
15	Vista general del fossat de l'ascensor un cop finalitzats els treballs. Vist des del sud.

16	Vista general del fossat de l'ascensor un cop finalitzats els treballs. Vist des del sud-oest.
17	Detall de l'estratigrafia documentada a l'interior del fossat de l'ascensor. Vist des del sud-est.
18	Detall de l'estratigrafia documentada a l'interior del fossat de l'ascensor. Vist des del nord-est.

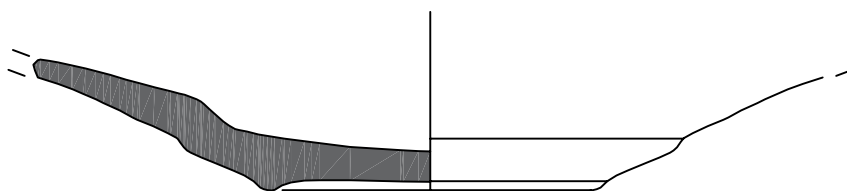

ANNEX 3.- INVENTARI DE MATERIAL

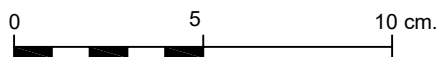
UE: 112

Num.	Frag.	Class.	Def. Frag.	Tipo.	Tècnica	Pasta	Decoració	Acabats	Cronologia	Observacions
	3	14003	SF	FIN	TO	AO	VI			Vidrat verd int.
	2	14003	VO	OLL	TO	AO	VI			Vidrat marró int.
	1	14003	VO	GIB	TO	AO	VI			Vidrat verd int.
	1	14003	SF	FIN	TO	AO	VI			Vidrat marró int.
	1	14003	NA	POA	TO	AO	VI			Vidrat marró ext.
	1	14003	VO	GRE	TO	AO	VI			Vidrat marró int. i ext.
1	1	14114	FO	PAT	TO	AO	VI		XVIII	Orla arc simple fent cadena
	1	50032	VO		MO	AO	VI			Vidriat verd ext.

111/17.112.1

 ARQUIEOLÒGICS CAT	CARRER DE SANT PAU, 41 (111/17)	BARCELONA (BARCELONÈS)	Núm.
	LÀMINA 1	DIRECCIÓ I DIBUIX: Emiliano Hinojo García	01
	ESCALA: 1:2	SETEMBRE, 2017	

ANNEX 4.- PLANIMETRIA.

1. Planta de situació de la intervenció. Esc. 1:1000.
2. Planta topografia actual sobre “Quarterons Garriga i Roca” (1858), nº 92. Esc. 1:200
3. Planta general de la intervenció. Esc. 1:100
4. Planta i secció A-A’. Esc. 1:25

ARQUEÒLEGS.CAT

CARRER DE SANT PAU, 41 (111/17)

Topografia actual sobre "Quarterons Garriga i Roca" (1858). Nº 92

ESCALA: 1:200

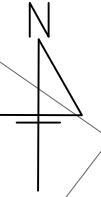
BARCELONA (BARCELONÈS)

DIRECCIÓ I PLANIMETRIA:
Emiliano Hinojo García

SETEMBRE, 2017

Núm.

02

EXCAVACIÓ DEL FOSSAR DE L'ASCENSOR

PLANTA BAIXA

ARQUEÒLEGS.CAT

CARRER DE SANT PAU, 41 (111/17)

PLANTA GENERAL DE LA INTERVENCIÓ

ESCALA: 1:100

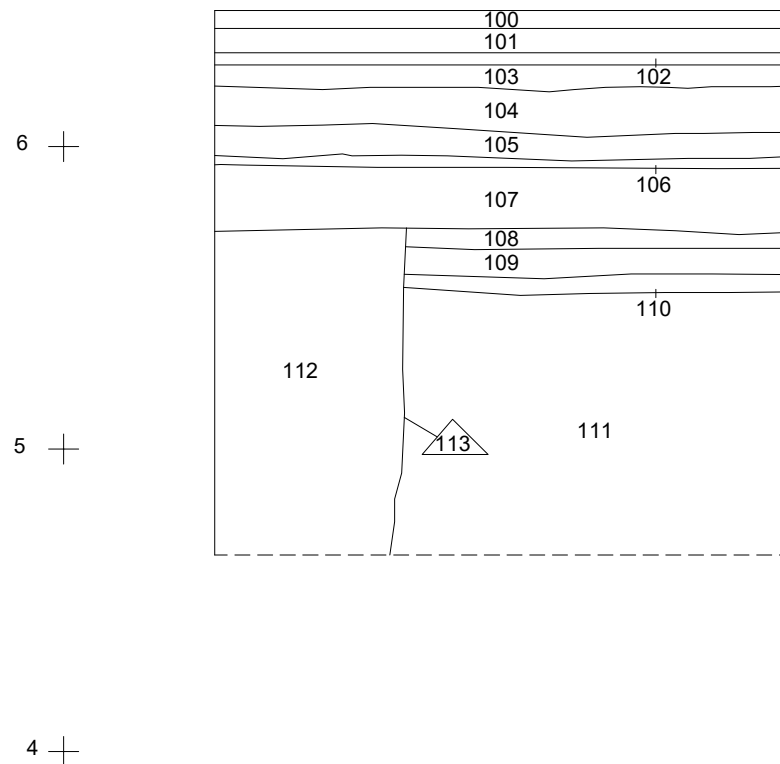
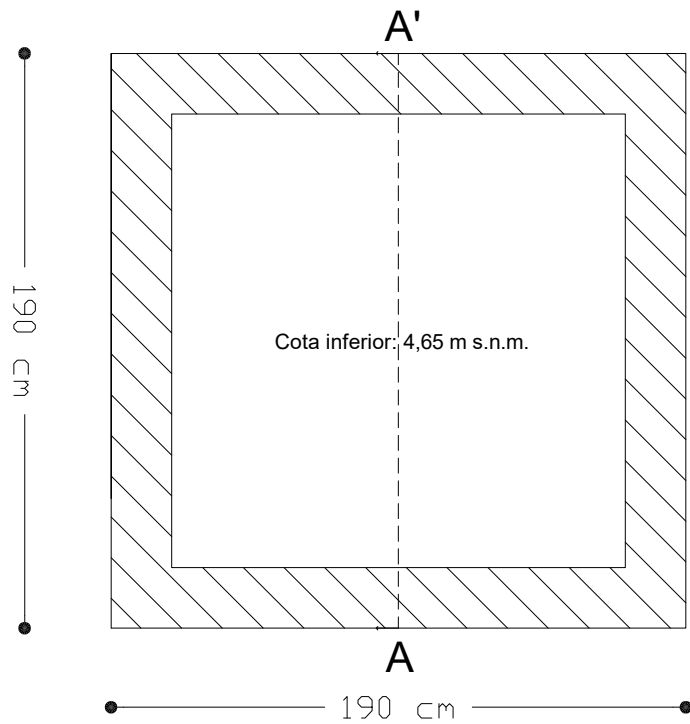
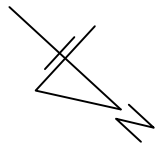
BARCELONA (BARCELONÈS)

DIRECCIÓ I PLANIMETRIA:
Emiliano Hinojo García

SETEMBRE, 2017

Núm.

03

ARQUEBLEGS.CAT

CARRER DE SANT PAU, 41 (111/17)

PLANTA I SECCIÓ A-A'

ESCALA: 1:25

BARCELONA (BARCELONÈS)

DIRECCIÓ I PLANIMETRIA:
Emiliano Hinojo García

SETEMBRE, 2017

Núm.

04